

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 października 2017 roku

K. W. (1) został oskarżony o to, że:

W dniu 3 maja 2016 roku w miejscowości S. woj. (...), kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (wyniki badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu I-1,47 mg/l, II-1,48 mg/l, III- 1,47 mg/l, IV-1,42 mg/l, V – 1,40 mg/l) – **tj. o czyn z art.178a§1kk.**

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 3 maja 2016 roku w miejscowości S., około godziny 18:00, S. W. zobaczył jak przed jego posesją na ulicy, zatrzymuje się pojazd marki O. (...) koloru białego kombi. W samochodzie tym kierowcą był jak później ustalono M. W., pasażerem zaś jego ojciec K. W. (1). Mężczyźni ci pokłócili się i M. W. wysiadł oraz pobiegł w stronę stadionu.

W samochodzie pozostał sam K. W. (1), będący na siedzeniu pasażera. Popijał on piwo z puszki. Mężczyzna chwile siedział około 5-10 minut, by następnie przesiąść się na siedzenie kierowcy. Manewr ten wykonał w ten sposób, że wyszedł na zewnątrz pojazdu i wówczas obserwujący zdarzenie zwrócili uwagę na chód mężczyzny, wskazujący na jego stan nietrzeźwości. K. W. (1) zapalił samochód i odjechał. Zdarzenie to widzieli również będący nas miejscu w sąsiedztwie T. W. i W. S., którzy zwracali uwagę mężczyźnie, by ten nie odjeżdżał w takim stanie, bo zadzwonią po policję. Mężczyzna nie reagował na te słowa. Po tym S. W. zadzwonił na policję.

(dowód: zeznanie świadka S. W. k. 15/2 i k. 98/2, zeznanie świadka T. W. k. 17/2 i k.99, zeznanie świadka W. S. k.99/2, częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 29, k.81/2-82)

Około godziny 19:00 na posesję K. W. (1), przyjechał patrol policji w osobach D. M. i A. K.. K. W. (1) był wówczas w domu i oglądał film. Przyszli do niego policjanci i przystąpili do wykonywania czynności związanych z badaniem jego stanu trzeźwości.

K. W. (1) został przebadany urządzeniem elektronicznym, celem kontroli jego stanu trzeźwości. Badanie A. (1) o godzinie 19:17 pokazało wynik 1,47 mg/l. Następne badania A. (2) o godzinie 19:39, pokazało wynik 1,48 mg/l, o godzinie 19:41 pokazało wynik 1,47 mg/l, o godzinie 20:13 pokazało wynik 1,42 mg/l i o godzinie 20:45 wynik 1,40 mg/l.

(dowód: częściowo zeznanie świadka K. W. (2) k. 100-100/2, protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 3, k.4 i świadectwa wzorcowania k.6-9)

K. W. (1) został zatrzymany w dniu 3 maja 2016 roku o godzinie 19:15 i zwolniony w dniu 5 maja 2016 roku o godzinie 10:10. Zatrzymano mu prawo jazdy w dniu 3 maja 2016 roku.

(dowód: protokół zatrzymania K. W. (1) k.10, pokwitowanie zatrzymania prawa jazdy k.12)

K. W. (1) jest synem W. i H. z d. K.. Urodził się (...) w Ł.. Ma obywatelstwo polskie. Wykształcenie podstawowe. Jest rencistą i uzyskuje świadczenie w kwocie 580 zł. Jest współwłaścicielem nieruchomości zabudowanej domem. Ojciec 2 dzieci w wieku 16 i 17 lat. Żonaty. Leczy się na nerwicę. Nie był karany.

(dane osobowe k. 81, karta karna k. 33)

Słuchany w sprawie oskarżony K. W. (1), przyznał się w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym do zarzucanego mu czynu. Przedstawił przy tym dwie odmienne wersje zdarzenia. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, bowiem, że spożywał alkohol do godziny 13:00 w postaci 5 piw (...),5 litra. Potem o godzinie 17 razem z

synem M. udał się na stację pali (...) w Ł. i wówczas pojazdem kierował syn M., oskarżony nie chciał kierować bo był jak sam wyjaśnił „nietrzeźwy”(k.24). Podczas drogi powrotnej, pokłócił się z synem, który wysiadł z pojazdu. Wówczas wypił oskarżony jeszcze jedno piwo i usiadł, jako kierowca by następnie pojechać do domu. Tam udał się oglądać telewizję i zaraz przyjechali do niego funkcjonariusze policji.

Słuchany natomiast przed Sądem, oskarżony dodatkowo wyjaśnił, że pił alkohol w postaci połówki wódki (...)oraz 4 piw po powrocie już w domu (k.81/2), przed samym przyjazdem policji. Gdy odczytano wyjaśnienia oskarżonego, złożone w postępowaniu przygotowawczym podał, że wtedy nie był w stanie wszystkiego powiedzieć. Stąd jego wersje przebiegu zdarzenia różnią się. Dodał, że spożywał jeszcze alkohol dnia 2 maja od godziny 17:00 do godziny 19:00. Przyznał, że do godziny 13:00 spożywał 5 piw marki P.. Wskazał, że nikt nie wiedział o jego picu po przyjeździe na posesję.

W przedmiotowej sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłej sądowej B. R. na okoliczność – udzielenia odpowiedzi:, jakie stężenie alkoholu we krwi posiadał oskarżony K. W. (1) w trakcie kierowania samochodem w dniu 3 maja 2016 roku około godziny 18:00. Czy ilości spożytego alkoholu i jego godziny wg. wyjaśnień oskarżonego korelują z wynikami jego badań zgodnie z protokołami z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.3 i 4). Z uwagi na zmianę treści wyjaśnień przez oskarżonego w postępowaniu sądowym, opinia może zostać sporządzona, w razie takiej potrzeby w wersjach wariantowych.

W opinii pisemnej wydanej w dniu 25 maja 2017 roku (k.113-117), biegła sądowa podała, że według wariantu I spożycie alkoholu przez oskarżonego w dniu 2 maja nie miało wpływu na uzyskany wynik poziomu alkoholu w dniu 3 maja 2016 roku o godzinie 19:17. Hipotetyczne maksymalne stężenie alkoholu we krwi po spożyciu 5 piw o obj. 0,5 l każde i o stężeniu 6 % daje wynik 2,4 ‰ i jest to stężenie możliwe do osiągnięcia przy tzw. spożyciu szybkim. Wówczas stężenie alkoholu około godziny 19:17 w organizmie oskarżonego powinno być w przedziale od około 1,5 ‰ do ok. 0,9‰, przyjmując, że szybkość eliminacji alkoholu z organizmu wynosi od 0,15 do 0,25‰ na godzinę.

Według wariantu II hipotetyczne maksymalne stężenie alkoholu we krwi u oskarżonego po spożyciu wódki (...)o stężeniu 40 % i po spożyciu 4 piw o obj. 0,5 l i stężeniu 6 % każde, spowodowałyby, że stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego o godzinie 19:19 wyniosłoby znacznie powyżej 4 ‰. Wskazano, że jeśli Sąd da wiarę oskarżonemu, że po godzinie 18:00 czyli po powrocie do domu spożywał alkohol wówczas nie można dokonać obliczeń retrospektywnych i jednoznacznie określić stężenia alkoholu we krwi oskarżonego K. W. (1) około godziny 18:00.

Biegła dalej wskazała, że jeśli Sąd nie da wiary oskarżonemu że po godzinie 18:00 czyli po powrocie do domu spożywał alkohol to wówczas można dokonać obliczeń retrospektywnych i z dużym prawdopodobieństwem określić stężenie alkoholu we krwi oskarżonego K. W. (1) około godziny 18:00 wówczas bowiem stężenie alkoholu we krwi oskarżonego w dniu 3 maja 2016 roku około godziny 18:00 z dużym prawdopodobieństwem było w przedziale 3,0 ‰ do 3,1 ‰.

Biegła zaznaczyła również, że ilości spożytego alkoholu i jego godziny wg wyjaśnień oskarżonego nie korelują z wynikami jego badań zgodnie z protokołami przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym.

Biegła podtrzymała treści wydanej opinii będąc słuchaną przed Sądem oraz odpowiadając na pytania obrońcy (k.129/2-130). Zwróciła przy tym uwagę, że wersja, którą podał oskarżony, że spożywał wódkę oraz 4 piw po przyjeździe do domu jest mało prawdopodobna. Albowiem wyniki badań nie korelują z wynikami badań uzyskanymi za pomocą urządzeń pomiarowych.

Sąd oparł się w tym zakresie na opinii biegłej sądowej i nie przyjął w poczet ustaleń wyjaśnień oskarżonego w zakresie ilości spożywanego alkoholu. Dane podawane, bowiem przez oskarżonego nie korelują z niebudzącymi wątpliwości wynikami jego badań, które były przeprowadzane 5-krotnie i wskazują w sposób niebudzący wątpliwości, że w chwili kierowania pojazdem K. W. (1) był w stanie nietrzeźwości. Dowodami potwierdzającymi powyższe ustalenie są również zeznania świadków, którzy widzieli jak krokiem wskazującym na spożycie alkoholu, oskarżony wsiada za kierownicę i odjeżdża samochodem.

Sąd zwrócił również uwagę na sprzeczność w zakresie wyjaśnień oskarżonego w ilościach oraz czasie spożywanego alkoholu, deklarowanych przez K. W. (1) w trakcie prowadzonego postępowania. Dopiero w postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że po przyjeździe do domu spożywał znaczną ilość alkoholu. Wyjaśnił, że wówczas nie był w stanie wszystkiego powiedzieć. Tej wersji nie można uznać za wiarygodną albowiem treść wyjaśnień z postępowania przygotowawczego wskazuje na ich obszerność i zawarcie wielu szczegółów. Brak jest, więc racjonalnego wytłumaczenia po stronie oskarżonego, dlaczego nie podał wówczas tych informacji, o których wspominał przed Sądem. Sąd dał wiarę i oparł się na tej treści wyjaśnień oskarżonego, które korespondują z zgromadzonym w sprawie wiarygodnym materiałem dowodowym, w tym przyznaniu się przez oskarżonego do spożywania alkoholu przed jazdą samochodem. Przy czym ponownie Sąd nie mógł oprzeć się na podanych ilościach spożytego alkoholu przez oskarżonego. Opierając się przede wszystkim, na wynikach zawartych w protokołach jego badania.,

Okoliczności tych nie wyjaśnił również świadek K. W. (2), żona oskarżonego, która owszem przyznała, że w pokoju męża były butelki po piwie. Ale nie wie i nie rozmawiała z mężem, czy pił wówczas alkohol. Przyznała, że dnia poprzedniego mąż kupił i spożywał piwo. Zeznania świadka, pozwoliły na poczynienie ustaleń w zakresie przyjazdu policji na posesję strony oraz gdzie wówczas był K. W. (1).

Sąd w zakresie oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego dotyczących ilości oraz godzin spożywanego alkoholu oparł się na opinii biegłej sądowej B. R.. Biegła przedstawiła w wariantach wyniki, jakie miałyby oskarżony w zależności od deklarowanych przez niego wersji. Wskazała, że deklaracje te nie korelują z wynikami badań. Nie mogą stanowić, więc, zdaniem Sądu podstaw do czynienia pewnych ustaleń. Opinia biegłej zarówno pisemna jak i ustna nie była kwestionowana, co do zasady przez stronę, która nie wniosła o powołanie innego biegłego sądowego.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadków S. W., T. W. i W. S.. Świadczyli oni w sposób pełny i niebudzący wątpliwości zachowanie oskarżonego K. W. (1), spożywanie przez niego alkoholu oraz kierowanie pojazdem, a także zauważalny stan oskarżonego bycia pod znacznym wpływem alkoholu. Świadczyli oni o osobach obcych dla oskarżonego, niemających żadnego interesu w obciążaniu K. W. (1), i opisywaniu zdarzenia, które nie miało miejsca. Treści przez nich przekazywane, nie zostały również obalane żadnym innym wiarygodnym dowodem.

Sąd pominął zeznania świadka D. M. i świadka A. K. funkcjonariuszy policji (k.104/2 i k. 108/2), albowiem nie pamiętali oni przebiegu zdarzenia i podejmowanej interwencji.

Ponadto Sąd zaliczył w poczet pełnowartościowego materiału dowodowego dołączone do aktu oskarżenia i zgromadzone w toku postępowania sądowego dowody z dokumentów urzędowych, które zostały sporządzone w prawem przewidzianej formie i stanowią dowód na to, co zostało w nich urzędowo poświadczane, a ich treść nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 178a§1 kk podlega osoba, która znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten zagrożony jest alternatywnie karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Przedmiotem ochrony art. 178a§1 kk jest bezpieczeństwo w komunikacji w zakresie ruchu lądowego, wodnego lub powietrznego, które może być zagrożone przez osobę prowadzącą pojazd w stanie nietrzeźwości lub podobnie działającego środka odurzającego. Sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa (wyrok SN z dnia 24 listopada 1960 r.- V K 556/60, Sł. MO 1961, nr 1, s. 190; wyrok SN z dnia 10 marca 1964 r., IV K 1296/61, OSNKW 1964, nr 10, poz. 152).

Stan nietrzeźwości określa definicja ustawowa z art. 115 § 16 kk. Zachodzi on wtedy, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub w 1 dm³ wydychanego powietrza - 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego te wartości.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego wskazują w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, iż oskarżony K. W. (1), swoim zachowaniem wyczerpał znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej przestępstwa z art. 178a§1 kk. Wynik badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu oraz zeznania świadków oraz wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości wskazują na niewątpliwą odpowiedzialność K. W. (1) z art.178a§1kk.

W ocenie Sądu również wina oskarżonego w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie budzi żadnych wątpliwości. Na umyślność jego działania z zamiarem co najmniej ewentualnym wskazuje świadoma decyzja o kierowaniu pojazdem mechanicznym w S. po spożyciu znacznej ilości alkoholu na co wskazują wyniki jego badań. Mając na uwadze wiek, wykształcenie oraz doświadczenie życiowe i zawodowe oskarżonego oraz jego pełną poczytalność Sąd uznał, iż jest on osobą w pełni zdątną do przypisania mu zawinienia. W dniu zdarzenia nie znajdował się w szczególnej, atypowej sytuacji motywacyjnej, która uniemożliwiłaby mu postąpienie zgodnie z przepisami prawa i mogła wpłynąć na ograniczenie stopnia jego winy. Nic nie stało na przeszkodzie, by w sytuacji uprzedniego spożycia napojów alkoholowych skorzystał z innej formy komunikacji drogowej lub jak sam podawał z uwagi na niewielką odległość do miejsca zamieszkania udał się tam pieszo.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia czynu wyczerpującego znamiona z art. 178a§1 kk i skazał na **karę 10 miesięcy pozbawienia wolności**.

Przy określaniu rodzaju i wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 kk. Wziął pod uwagę znaczny stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony. Na wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu złożyły się następujące elementy: rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, umyślność działania sprawcy, naruszenie podstawowej i jednej z najistotniejszych reguł bezpieczeństwa w ruchu lądowym, stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto przy wymiarze kary Sąd uwzględnił dyrektywy w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej. W ocenie Sądu orzeczonej wobec oskarżonego kara w sposób pozytywny będzie kształtowała świadomość prawną najbliższego otoczenia sprawcy oraz jego samego, ugruntowując jednocześnie przekonanie o nieuchronności sankcji za łamanie norm prawa, co jest szczególnie pożądane z uwagi na powszechność tego typu przestępstw.

Ponadto Sąd wyraża zapatrywanie, iż przedmiotowa kara spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze. Nie ulega, bowiem wątpliwości, iż bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależy od zastosowania właściwej represji, która przy uwzględnieniu rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa ruchu, postaci i stopnia winy oraz rozmiaru i charakteru powstałej szkody powinna stanowić jeden z istotnych elementów zapobiegania przestępstwom komunikacyjnym. Surowa polityka karna wobec sprawców przestępstw drogowych powinna przyczynić się do zmniejszenia ich liczby.

Jednocześnie Sąd uznał, iż dla osiągnięcia celów wychowawczo- zapobiegawczych kary wystarczającym będzie warunkowe zawieszenie wykonania kary na **okres próby wynoszący dwa lata**, oceniając, iż sama ewentualność zarządzenia wykonania orzeczonej kary będzie działać nań mobilizująco, motywując go do eliminowania ze swojego życia działań społecznie niepożądanych. Zdaniem Sądu wyznaczony okres próby będzie odpowiedni dla zweryfikowania pozytywnej prognozy, co do zachowania oskarżonego w przyszłości, która legła u podstaw powyższego rozstrzygnięcia.

Z uwagi na rodzaj przypisanego oskarżonemu czynu Sąd w oparciu o treść art. 42 § 2 kk orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres czterech lat. Stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz charakter popełnionego przez niego czynu, przemawiają za objęciem przedmiotowym zakazem pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na wskazany w części dyspozytywnej orzeczenia

okres. Sąd kierował się przy orzekaniu o tym środku jego funkcją zabezpieczającą i ochronną. Z okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa wynika bowiem, że prowadzenie przez niego jakiegokolwiek pojazdu mechanicznego może zagrażać bezpieczeństwu w komunikacji. Orzeczony środek karny będzie stanowił realnie odczuwaną przez oskarżonego dolegliwość, a zarazem powinien także spełnić funkcję efektywnego korzystnego oddziaływania społecznego poprzez uświadomienie pozostałym uczestnikom ruchu drogowego, iż łamanie jego podstawowych zasad zawsze będzie spotykać się z odpowiednią reakcją prawną-karną. W przedmiotowej sprawie nie ujawniono szczególnych względów, przekraczających granicę wynikającą ze zwykłych następstw popełnienia przestępstwa z art. 178a§1 kk, uzasadniających rodzajowe lub czasowe ograniczenie orzeczonego środka karnego. W ocenie Sądu czteroletni okres wyeliminowania oskarżonego z kręgu kierowców posiadających uprawnienie do kierowania pojazdami mechanicznymi nie tylko w wystarczający sposób wzmocni bezpieczeństwo tego ruchu, ale pozwoli również na stosowną refleksję ze strony oskarżonego w związku z jego dotychczasowym zachowaniem w tej materii.

W oparciu o art. 63§4 kk Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego, okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonemu od dnia 3 maja 2016 roku do daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 zł złotych, płatne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W przekonaniu Sądu orzeczony środek karny wzmocni prewencyjne oddziaływanie kary na oskarżonego, stanowiąc zarazem dodatkowy element o charakterze represyjnym, pozwalający odczuć w sferze materialnej naganność jego zachowania.

Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania oskarżonego K. W. (1) do sprawy. Orzeczenie znajduje oparcie w treści art.63§1kk.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje oparcie w treści przepisów powołanych w części dyspozytywnej wyroku. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa jedynie wydatki poniesione na etapie postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie w łącznej kwocie 90,00 złotych i zwolnił go z obowiązku zapłaty kosztów sądowych w pozostałym zakresie, uznając, iż ich uiszczenie w całości ze względu na wysokość osiąganego dochodu byłoby zbyt uciążliwe.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie przepisów prawa powołanych w pkt VIII sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

-Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego,